Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Russu Natalia
Dosarul nr. 2ri-487/25
2-23085375-02-2ri-17122025

D E C I Z I E

04 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de avocatul Iamandii Vasile în interesele SRL „Eurocamion-Service”, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Laridan Lux”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 octombrie 2025,

emisă, asupra contestației depusă de creditorul SRL „Eurocamion-Service” cu privire la dreptul de preferință admis parțial de administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux”,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În cadrul Judecătoriei Chișinău sediul central, se află în procedură procesul de insolvabilitate intentat față de debitorul SRL „Laridan Lux”.

Astfel, la 16 iunie 2025, creditorul SRL „Eurocamion-Service” a înaintat contestație cu privire la dreptul de preferință admis parțial de administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux” înaintată de creditorul SRL „Eurocamion-Service”, iar la 19 iunie 2025, creditorul a înregistrat o contestație concretizată.

În motivare s-a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 29 aprilie 2025, a fost constatată insolvabilitatea SRL „Laridan Lux” și intentat procesul de insolvabilitate față de ultima, cu stabilirea termenului limită de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor până la data de 29 mai 2025.

În baza hotărârii judecătorești, administratorul insolvabilității Dorfman Ludmila a fost obligată să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate,

până la data de 10 iunie 2025, tabelul definitiv al creanțelor, cu comunicarea imediată debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv sau respinse și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor ce au condus la insolvabilitate.

Creditorul susține că la 29 mai 2025, a depus cerere de admitere a creanțelor cu privire la includerea și validarea creanței deținută față de SRL „Laridan Lux" în sumă totală de 958.705,19 lei în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de creditor chirografar de rangul V.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor din 06 iunie 2025, lichidatorul a inclus creanța în mărime de 346.919,21 lei, la rangul VI (rang inferior).

În fapt creditorul a invocat că între SRL „Prestigiu Market", SRL „Eurocamion-Service" și SRL „Laridan Lux" a fost încheiat contractul de preluare a datoriei nr. 01/05, în baza căruia, SRL „Prestigiu Market" și SRL „Laridan Lux" s-au obligat solidar să achite față de SRL „Eurocamion-Service" datoria de bază în mărime de 1.094.755,98 lei, în trei rate.

Relevă că SRL „Laridan Lux" nu a efectuat nicio plată în vederea achitării datoriei preluate, iar noul debitor SRL „Prestigiu Market" a achitat doar o parte din sumă. Concretizează că soldul datoriei preluate neachitate constituie suma de 411.755,98 lei.

Creditorul a invocat faptul că obligația debitorului SRL „Laridan Lux" reprezintă o obligație pecuniară și cu începere din 01 iulie 2023, i se aplică dobânzi pe perioada de întârziere.

A specificat că în baza pct. 2.5 din contractul de preluare a datoriei, SRL „Laridan Lux" s-a obligat solidar să achite datoria în rate cu începere din data de 30 iunie 2023, ceea nu s-a înfăptuit, or în atare situație survine obligația debitorului la plata despăgubirilor, adică a dobânzii de întârziere.

Creditorul a evidențiat că pentru perioada cuprinsă între data scadenței datoriei de bază – 01 iulie 2023 și până la data deschiderii procedurii – 29 aprilie 2025, dobânda legală de întârziere calculată la datoria de bază în temeiul contractului de preluare a datoriei din 12 mai 2023, constituie suma în mărime de 111.131,35 lei.

Dobânda legală de întârziere calculată la datoria în temeiul contractului de prestări servicii din 10 ianuarie 2017, constituie suma de 235.787,86 lei, după cum rezultă: 219.873,66 lei pentru perioada cuprinsă între data de 05 august 2022-29 mai 2023; 15.854,20 lei, pentru perioada cuprinsă între 05 iulie 2024-29 aprilie 2025, data deschiderii procedurii.

La 29 aprilie 2025, creditorul a înaintat în scris creanța prin cererea de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului, cu solicitarea includerii și validării creanței în sumă totală de 958.705,19 lei, care constituie rezultatul sumării datoriei de bază în mărime de 611.845,98 lei și dobânzii legale de întârziere în mărime de 346.919,21 lei, în

tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „Laridan Lux” în calitate de creditor chirografar de rangul V.

Or, administratorul insolvabilității a inclus în tabelul definitiv al creanțelor la rangul V, creanța SRL „Eurocamion-Service” doar în mărime de 611.845,98 lei, iar creanța în mărime de 346.919,21 lei, eronat a fost inclusă la rangul VI, rang inferior.

La fel, a indicat că suma de 346.919,21 lei nu reprezintă dobândă de întârziere calculată după intentarea procesului, nu reprezintă amendă, penalitate ori altă sancțiune pentru neexecutarea obligațiilor, urmând a fi inclusă la creanțe chirografare care nu sunt de rang inferior-rangul V, întrucât aceasta reprezintă o suma datorata efectiv, având în vedere prevederile art. 942 alin. (1), alin. (6) Cod civil, potrivit cărora creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății, iar orice clauza contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Creditorul conchide că lichidatorul eronat a inclus creanța SRL „Eurocamion-Service” în mărime de 346.919,21 lei la rangul VI în Tabelul definitiv al creanțelor din 06 iunie 2025. Or, la caz, nu sunt întrunite condițiile expres prevăzute de art. 43 alin. (2), pct. 6) din Legea insolvabilității pentru a include creanța în mărime de 346.919,21 lei la creanțele chirografare de rang inferior.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 octombrie 2025, contestația înaintată de creditorul SRL „Eurocamion-Service” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 05 decembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) avocatul Iamandii Vasile în interesele SRL „Eurocamion-Service”, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 27 octombrie 2025, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei noi încheieri de admitere a contestației depusă.

În esență, în motivarea cererii de recurs, au fost reiterate argumentele de fapt și normele de drept reflectate în acțiunea înaintată în prima instanță.

Totodată, recurentul a indicat că la caz nu este contestată existența sau cuantumul creanței deținute de SRL „Eurocamion-Service”, în mărime de 346.919,21 lei, reprezentând dobândă legală de întârziere, aceasta fiind recunoscută inclusiv de lichidator, ci exclusiv refuzul de a-i fi recunoscut dreptul

de preferință prin înscrierea creanței în rangul corespunzător din tabelul definitiv al creanțelor.

Astfel, recurentul a susținut că potrivit art. 43 alin. (2) din Legea insolvabilității, art. 942 și art. 947 Cod civil, precum și din Directiva 2011/7/UE, dobânda legală de întârziere are caracter compensatoriu, reprezentând despăgubirea datorată creditorului pentru folosirea capitalului său de către debitor, fiind distinctă de penalitate, amendă sau alte sancțiuni civile, care au caracter punitiv.

În acest context, a subliniat că dobânda legală de întârziere se datorează de drept din momentul scadenței obligației și nu poate fi calificată drept creanță chirografară de rang inferior, iar prin urmare, creanța în cuantum de 346.919,21 lei trebuia inclusă la creanțele chirografare de rangul V, iar nu la rangul VI, întrucât nu întrunește condițiile prevăzute de art. 43 alin. (2) pct. 6) din Legea insolvabilității, referitoare la amenzi, penalități și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor.

De asemenea, recurentul a invocat faptul că administratorul insolvabilității, Dorfman Ludmila, în cadrul ședinței de judecată din 27 octombrie 2025, a recunoscut că includerea creanței creditorului SRL „Eurocamion-Service” în rangul VI a fost eronată, împrejurare ce confirma temeinicia contestației formulate.

Mai mult, recurentul a susținut că instanța de fond nu a examinat în mod complet circumstanțele relevante ale cauzei și nu a analizat raportul dintre dispozițiile Legii insolvabilității și cele ale Codului civil cu privire la natura juridică a dobânzii legale de întârziere.

În acest sens, actul judecătoresc nu întrunește exigențele de motivare impuse de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât nu răspunde argumentelor esențiale invocate și nu stabilește în mod clar circumstanțele de fapt și de drept relevante pentru soluționarea litigiului.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și a temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează de a respinge recursul declarat, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din lucrările cauzei se constată că între SRL „Eurocamion-Service”, SRL „Prestigiu Market” și SRL „Laridan Lux” au fost încheiate un contract de prestări servicii și ulterior contractul de preluare a datoriei nr. 01/05, prin care SRL „Prestigiu Market” și SRL „Laridan Lux” și-au asumat solidar obligația de a achita datoria față de SRL „Eurocamion-Service”.

Totodată, la caz, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 29 aprilie 2025, a fost constatată insolvabilitatea SRL „Laridan Lux” și a fost intentat procesul de insolvabilitate, fiind stabilit termenul-limită de depunere a cererilor de admitere a creanțelor până la 29 mai 2025.

În materie de drept, potrivit art. 140 alin. (1), (2) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al aceleași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1), (2), (4), și (7) al Legii insolvabilității, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a

documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Dispozițiile art. 143 alin. (4)-(6) al Legii insolvabilității prevăd că, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor. La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate. O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

În corespundere cu art. 144 alin. (1) și (8) al Legii insolvabilității, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv.

La caz, Colegiul atestă că făcând trimitere la contractul de prestări servicii și contractul de preluare a datoriei nr. 01/05, având ca părți contractante SRL „Prestigiu Market”, SRL „Laridan Lux” și SRL „Eurocamion-Service”, la 29 mai 2025, ultima a depus cerere de admitere a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux”, solicitând includerea creanței deținute în sumă totală de 958.705,19 lei în tabelul definitiv al creanțelor, în calitate de creditor chirografar de rangul V și validarea creanței deținute, sumă constituită din corpul datoriei în sumă de 611.845,98 lei și dobânda de întârziere în sumă de 346.919,21 lei.

Or, administratorul de insolvabilitate a inclus în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux” din 06 iunie 2025, creanța (suma datorată efectiv) deținută de SRL „Eurocamion-Service” în mărime de 611.845,98 lei în calitate de creditor chirografar la rangul V și creanța (dobânda de

întârziere) în mărime de 346.919,21 lei în calitate de creditor chirografar la rangul VI.

Astfel, considerând această încadrare ilegală, creditorul SRL „Eurocamion-Service” a depus contestație împotriva dreptului de preferință stabilit în tabelul definitiv al creanțelor, solicitând includerea întregii creanțe la rangul V.

Instanța de recurs reține că obiectul contestației formulate de creditorul SRL „Eurocamion-Service” l-a constituit contestarea parțială a dreptului de preferință stabilit de administratorul insolvabilității prin tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux”.

Din conținutul contestației rezultă că argumentul central invocat de creditor a constat în susținerea că suma de 346.919,21 lei, calculată cu titlu de dobândă de întârziere, nu are natura juridică a unei sancțiuni civile, ci reprezintă despăgubirea datorată pentru lipsirea creditorului de folosința mijloacelor bănești, ce i se cuveneau, având caracter compensatoriu.

Totodată, atât în contestația înaintată cât și în cererea de recurs, SRL „Eurocamion-Service” a susținut că această creanță nu constituie o dobândă de întârziere calculată după intentarea procesului de insolvabilitate și nici amendă, penalitate sau altă sancțiune pentru neexecutarea obligațiilor, astfel încât nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a fi înscrisă în categoria creanțelor de rangul VI.

Prin urmare, esența litigiului dedus judecății a vizat determinarea naturii juridice a creanței reprezentând dobânda de întârziere și implicit, stabilirea rangului de preferință aplicabil acesteia în cadrul procedurii de insolvabilitate, respectiv dacă aceasta urma să fie înscrisă în tabelul definitiv al creanțelor la rangul V sau la rangul VI, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilității.

Cu toate acestea, instanța de recurs nu poate reține ca întemeiată poziția abordată de reprezentantul creditorului, avocatul Iamandii Vasile, potrivit căruia dobânda de întârziere ar reprezenta exclusiv o despăgubire pentru lipsirea creditorului de folosința mijloacelor bănești și prin urmare, nu ar avea caracter sancționator. Or, împrejurarea că prin natura sa juridică, dobânda de întârziere urmărește compensarea prejudiciului cauzat creditorului prin lipsirea de folosința sumei datorate nu exclude funcția sa sancționatorie și coercitivă.

Dimpotrivă, această instituție juridică îndeplinește atât o funcție reparatorie, cât și una de constrângere a debitorului la executarea obligației în termenul convenit, iar în consecință, instanța conchide că dobânda de întârziere are și un caracter sancționator, fiind destinată să descurajeze neexecutarea sau executarea cu întârziere a obligațiilor bănești și să stimuleze executarea lor la timp.

În contextul celor expuse, instanța de recurs subliniază că punctul de divergență în speța dedusă judecății constă în aceea dacă creanța ce constituie o dobândă de întârziere este sau nu în esență o sancțiune pentru neexecutarea obligațiilor.

În drept, potrivit art. 43 alin. (2) din Legea insolvabilității, creanțele chirografare se împart în ranguri și se plătesc în următoarea consecutivitate: 1) creanțele din dăunarea sănătății sau din cauzarea morții. Capitalizarea acestor creanțe se face conform Legii nr. 123-XIV din 30 iulie 1998 cu privire la capitalizarea plăților periodice; 2) creanțele salariale față de angajați, cu excepția persoanelor indicate la art. 247, și remunerația datorată pentru operele de serviciu create, precum și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii; 3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național; 3^1) creanțele consumatorilor rezultate din neexecutarea obligațiilor transportatorului stabilite în contractele de transport aerian; 4) creanțele de restituire (achitare) a datoriilor față de rezervele de stat și de mobilizare; 5) alte creanțe chirografare care nu sunt de rang inferior; 6) creanțele chirografare de rang inferior care au următoarele clase: a) dobânda la creanțele creditorilor chirografari calculată după intentarea procesului; b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor; c) creanțele din prestațiile gratuite ale debitorului; d) creanțele rezultate din împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate; e) creanțele salariale ale persoanelor indicate la art. 247.

Potrivit art. 901 alin. (1) lit. a) și lit. e), alin. (2), alin. (4) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare. Dacă debitorul demonstrează că neexecutarea obligației este justificată, creditorul poate recurge la oricare din mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1), cu excepția executării silite în natură și plății de despăgubiri. Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1) care sunt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc.

Conform art. 942 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pian la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract. Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății este mai

mic decât rata legală a dobânzii de întârziere. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere. Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadență cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobândă de întârziere. Orice clauza contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

În conformitate cu art. 947 Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Potrivit art. 949 Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atât executarea obligației, cât și plata penalității. Nu se poate cere atât executarea obligației, cât și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Analizând într-o manieră coroborată normele de drept civil enunțate, instanța de judecată conchide că legiuitorul, atât la art. 942 citat cât și la art. 947 citat, a reglementat modalitățile de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare (tardivă) a obligației pecuniare.

Se atenționează că potrivit art. 942 Cod civil, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere, iar potrivit art. 947 Cod civil, părțile pot conveni asupra unei penalități, ceea ce impune concluzia că nici calcularea dobânzii de întârziere, nici calcularea penalității nu este o obligație, ci un drept al creditorului și în ambele

cazuri se poate face uz de acest drept cu scopul de a repara un prejudiciu, însă este la latitudinea creditorului să aplice sau nu această sancțiune.

Cu privire la cel din urmă aspect, se evidențiază că, atât dobânda de întârziere, cât și penalitatea pot interveni doar ca urmare a neexecutării obligației și au scopul de a sancționa debitorul pentru neexecutare, de a compensa prejudiciul cauzat creditorului, inclusiv de a stimula executarea la timp a obligațiilor.

De altfel, contrar susținerilor recurentei SRL „Eurocamion-Service”, faptul că dobânda legală de întârziere are și un rol compensatoriu, prin repararea prejudiciului rezultat din lipsa de folosință a unei sume de bani, nu exclude caracterul său sancționator și coercitiv, or, cele două funcții coexistă și nu se exclud reciproc.

Astfel, dobânda de întârziere devine exigibilă exclusiv ca urmare a neexecutării la scadență a obligației pecuniare și reprezintă consecința juridică a conduitei culpabile a debitorului, iar prin finalitatea sa, aceasta urmărește descurajarea întârzierii în executarea obligațiilor și stimularea executării acestora în termen, având, pe lângă funcția compensatorie, și un evident caracter sancționator.

Caracterul descris al dobânzii rezultă nemijlocit din dispozițiile art. 942 alin. (4) Cod civil, potrivit cărora, în cazul existenței unei clauze penale, creditorul poate solicita, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea pentru întârziere, or, reglementarea respectivă demonstrează că legiuitorul a urmărit evitarea sancționării duble a debitorului pentru aceeași încălcare a obligației, ceea ce confirmă faptul că dobânda de întârziere constituie, la rândul său, o consecință sancționatorie a executării cu întârziere.

Prin urmare, instanța de recurs consideră irelevant argumentul recurentei potrivit căruia dobânda de întârziere ar avea exclusiv natura unei despăgubiri și din acest motiv, nu ar putea fi încadrată în categoria sancțiunilor prevăzute de art. 43 alin. (2) pct. 6 lit. b) din Legea insolvabilității.

De asemenea, este de reținut că dispozițiile art. 43 alin. (2) pct. 6 lit. b) din Legea insolvabilității reglementează includerea în rangul VI a amenzilor, penalităților și a altor sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor, iar având în vedere că dobânda legală de întârziere este datorată exclusiv ca efect al neexecutării la termen a obligației pecuniare și are caracter sancționator, Completul de judecată consideră creanța în cuantum de 346.919,21 lei a fost corect inclusă de administratorul insolvabilității în categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

Contextual, instanța de recurs consideră neîntemeiată poziția recurentei referitoare la pretinsa recunoaștere a contestației de către administratorul insolvabilității, or, în conformitate cu art. 60 alin. (2) și alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța nu este ținută de actul de recunoaștere atunci când acesta contravine legii ori poate aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane.

Respectiv, în prezenta cauză, prima instanță a constatat în mod întemeiat că recunoașterea formulată de administratorul insolvabilității era contrară dispozițiilor art. 43 alin. (2) pct. 6 lit. b) din Legea insolvabilității și avea aptitudinea de a afecta drepturile creditorilor înscriși la rangul V.

În acest sens, este oportun de a sublinia că potrivit art. 43 alin. (3) din Legea insolvabilității, creanțele se execută strict în ordinea rangurilor, creanțele rangului următor putând fi satisfăcute numai după executarea integrală a creanțelor rangului precedent, iar în caz de insuficiență a masei debitoare distribuirea se efectuează proporțional între creditorii aceluiași rang. În consecință, modificarea nejustificată a rangului creanței recurentei ar conduce la diminuarea cotei de satisfacere a creditorilor înscriși în mod legal la rangul V, afectând principiul egalității și proporționalității între creditori, principii fundamentale ale procedurii de insolvabilitate.

În aceste condiții, Colegiul constată că prima instanță a procedat corect refuzând să dea eficiență recunoașterii formulate de administratorul insolvabilității, întrucât instanța are obligația de a verifica conformitatea unei asemenea recunoașteri cu dispozițiile legii și cu drepturile celorlalți participanți la procedură, neputând valida un act procesual contrar normelor imperative.

De asemenea, nu poate fi reținută critica recurentei cu privire la pretinsa nemotivare a încheierii atacate, respectiv din conținutul actului judecătoresc, rezultă că instanța de fond a examinat argumentele invocate de părți, a interpretat dispozițiile legale incidente și a expus în mod clar motivele pentru care a apreciat că dobânda legală de întârziere constituie o sancțiune pentru executarea cu întârziere a obligației, precum și motivele pentru care creanța litigioasă urmează a fi încadrată în categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

Simplul fapt că recurenta nu este de acord cu interpretarea juridică dată de prima instanță nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii.

În consecință, Colegiul judiciar apreciază că prima instanță a aplicat corect dispozițiile art. 43 alin. (2) pct. 6 lit. b) și alin. (3), precum și ale art. 144 alin. (9) din Legea insolvabilității, coroborate cu prevederile art. 942 Cod civil și ale art. 60 Cod de procedură civilă, stabilind în mod legal că creanța reprezentând dobânda legală de întârziere urmează a fi înscrisă în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de creanță chirografară de rangul VI.

Din considerentele enunțate supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de creditorul avocatul Iamandii Vasile în interesele SRL „Eurocamion-Service”.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de creditorul avocatul Iamandii Vasile în interesele SRL „Eurocamion-Service”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 27 octombrie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Laridan Lux”, asupra contestației depusă de creditorul SRL „Eurocamion-Service” cu privire la dreptul de preferință admis parțial de administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Laridan Lux”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători
Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei